

EUROPA-PARLAMENTET

2014 - 2019

Mødedokument

A8-0011/2015

26.1.2015

BETÆNKNING

om Den Europæiske Centralbanks årsberetning for 2013
(2014/2157(INI))

Økonomi- og Valutaudvalget

Ordfører: Pablo Zalba Bidegain

RR\1047483DA.doc

PE539.797v02-00

DA

Forenet i mangfoldighed

DA

INDHOLD

	Side
FORSLAG TIL EUROPA-PARLAMENTETS BESLUTNING	3
UDTALELSE FRA UDVALGET OM BESKÆFTIGELSE OG SOCIALE ANLIGGENDER	13
RESULTAT AF DEN ENDELIGE AFSTEMNING I UDVALGET	19

FORSLAG TIL EUROPA-PARLAMENTETS BESLUTNING

om Den Europæiske Centralbanks årsberetning for 2013

(2014/2157(INI))

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Den Europæiske Centralbanks årsberetning for 2013 (C8-0000/2014),
- der henviser til statuttten for Det Europæiske System af Centralbanker og Den Europæiske Centralbank, særlig artikel 15,
- der henviser til artikel 284, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde;
- der henviser til forretningsordenens artikel 132, stk. 1,
- der henviser til betænkning fra Økonomi- og Valutaudvalget og udtalelse fra Udvalget om Beskæftigelse og Sociale Anliggender (A8-0011/2015),
- A. der henviser til, at BNP i euroområdet ifølge Kommissionens tjenestegrenes prognose fra foråret 2014 faldt med 0,4 % i 2013 efter en nedgang på 0,7 % i 2012, og til, at Kommissionens tjenestegrene forventer et opsving, hvor BNP vil stige med 1,2 % i 2014 og 1,7 % i 2015; der henviser til, at vækstprognoserne blev nedjusteret i Kommissionens tjenestegrenes prognose fra efteråret 2014, idet BNP kun forventes at have steget med 0,8 % i 2014 og 1,1 % i 2015 med fremherskende nedadgående risici;
- B. der henviser til, at arbejdsløsheden i euroområdet ifølge efterårsprognosen steg fra 11,3 % ved udgangen af 2012 til 11,9 % ved udgangen af 2013, og at den fortsat er på et højt niveau i 2014;
- C. der henviser til, at der er store forskelle mellem arbejdsløshedsprocenterne i forskellige medlemsstater, hvor tallene varierer mellem 5 % og 26 %; der henviser til, at de endnu højere procentsatser for ungdomsarbejdsløsheden når op på hele 50 % i nogle medlemsstater; der henviser til, at forskellene i arbejdsløshedsprocenterne skaber yderligere økonomiske forskelle mellem medlemsstaterne;
- D. der påpeger, at det forhold, at det med annonceringen af programmet for direkte monetære transaktioner (OMT) lykkedes at få sænket indlånsrentesatserne, ikke bør udnyttes af medlemsstaterne som en mulighed for at undgå strukturreformer til at styrke vækstpotentialet og opnå holdbare offentlige finanser på mellemlang sigt; der henviser til, at tendenserne for beskæftigelse og fattigdomsbekæmpelse er i fare for ikke at nå op på de nationale Europa 2020-mål;
- E. der henviser til, at Den Europæiske Centralbank (ECB) i 2013 sænkede sine officielle rentesatser i maj og igen i november, hvorved renten for de primære markedsoperationer blev reduceret til 0,25 %; der henviser til – i tilgift til de supplerende pengepolitiske foranstaltninger, som har været bebudet siden begyndelsen

af 2014 – at rentesatsen for de vigtigste refinansieringstransaktioner nu er på 0,05 % og renten for indlånsfaciliteten på -0,20 %;

- F. der henviser til, at sænkede realrenter ikke er blevet omsat til hverken øget adgang til kredit for husholdninger og virksomheder eller BNP-vækst og jobskabelse;
- G. der henviser til, at eurosystemets konsoliderede balance beløb sig til 2 285 billioner EUR ved udgangen af 2013, svarende til et fald på omkring 25 % i løbet af 2013;
- H. der henviser til, at ikke-omsættelige aktiver udgjorde den største andel af de aktiver, der blev stillet som sikkerhed for eurosystemet i løbet af 2013, svarende til omkring 25 % af de samlede aktiver; der henviser til, at ikke-omsættelige værdipapirer sammen med værdipapirer med sikkerhed i aktiver udgør omkring 40 % af de samlede aktiver, der er stillet som sikkerhed;
- I. der henviser til, at den gennemsnitlige inflationsrate i euroområdet ifølge Kommissionens tjenestegrenes prognose fra efteråret 2014 var på 1,4 % i 2013, hvilket er et fald fra 2,5 % i 2012; der henviser til, at inflationen i euroområdet fortsat har været faldende siden begyndelsen af 2014 med et anslået niveau på 0,5 % i 2014, og at inflationen nåede ned på 0,3 % i september; der henviser til, at inflationsrenten i det samlede harmoniserede forbrugerprisindeks (HICP) i visse medlemsstater faldt til 0 % og herunder i september 2014, og at den vil forblive under målet i 2015;
- J. der henviser til, at de lave energipriser, navnlig på olie, har været en af de vigtigste faktorer, der har bidraget til, at inflationen er faldet i euroområdet;
- K. der henviser til, at de offentlige og private investeringer i euroområdet er stagneret på et niveau, som ligger væsentligt under det, der blev registreret, inden krisen brød ud; der henviser til, at det har været almindeligt blandt store virksomheder at udnytte dette miljø for billig finansiering til at foretage opkøb af egne aktier frem for at foretage nye investeringer; der henviser til, at den relative investeringsdel som andel af BNP var jævnt for nedadgående, allerede inden krisen brød ud, og at det var nødvendigt akut at sætte nyt skub i den;
- L. der henviser til, at den årlige vækstrate i M3 fortsatte den nedadgående tendens fra 3,5 % i december 2012 til 1 % i december 2013;
- M. der henviser til, at udlån til den private sektor er faldet yderligere med en årlig ændringssats på -2,3 % i december 2013 sammenlignet med -0,7 % i december 2012; der henviser til, at den mangel på lånemuligheder, som rammer SMV'er i visse medlemsstater, er et af de største problemer, idet den forsinker det økonomiske opsving; der henviser til, at udlån til SMV'er er faldet med omkring 35 % mellem 2008 og 2013; der henviser til, at det er afgørende, at fremme strømmen af kredit til SMV'er, idet de beskæftiger 72 % af arbejdskraften i euroområdet og har en højere grad af bruttojobskabelse end de store virksomheder;
- N. der henviser til, at finansiell fragmentering fortsat er et stort problem, og at SMV'er kæmper med meget højere låneomkostninger, navnlig i de lande i euroområdet, der allerede er præget af hårde økonomiske vilkår, samt at dette skaber forvridninger på det

indre marked, bremser genopretningen og forstærker forskellene landene imellem; der henviser til, at resultaterne af den omfattende vurdering af de europæiske banker bør have en positiv indvirkning på de aktuelle pengepolitikker og på bankernes villighed til at øge deres udlånsaktiviteter, navnlig til realøkonomien;

- O. der henviser til, at størrelsen af eurosystemets balance støt er blevet reduceret i løbet af 2013 som følge af bankernes tilbagebetaling af midler fra langfristede markedsoperationer;
- P. der henviser til, at ECB's Styrelsesråd i juli 2013 besluttede at anvende "forward guidance" (et løfte om uforandret kortfristet rente) og meddelte, at det forventede, at de officielle rentesatser ville forblive på det aktuelle eller et lavere niveau i en længere periode;
- Q. der henviser til, at virkningerne af en eventuel kvantitativ lempelse i euroområdet sandsynligvis ville blive mindsket af en overdreven kreditformidling i banksektoren;
- R. der henviser til, at artikel 282 i TEUF fastsætter, at hovedmålet for Det Europæiske System af Centralbanker (ESCB) er at fastholde prisstabilitet; der henviser til, at artikel 127 i TEUF fastsætter, at ESCB skal støtte de generelle økonomiske politikker i Unionen, uden at målsætningen om prisstabilitet derved berøres; der henviser til, at artikel 123 i TEUF og artikel 21 i statuten for Det Europæiske System af Centralbanker og ECB forbyder de nationale centralbanker eller ECB at foretage direkte køb af gældsinstrumenter udstedt af EU eller nationale offentlige myndigheder eller organer; der påpeger, at dette var en ufravigelig betingelse for adskillige medlemsstaters tiltrædelse af den økonomiske og monetære union; der henviser til, at sådanne køb er tilladt på sekundære markeder

Pengepolitik

- 1. glæder sig over ECB's hurtige reaktion i et meget udfordrende miljø, og over, at pengepolitikken er blevet rettet mod at mindske presset på de finansielle markeder inden for euroområdet og genvinde investorernes tillid til den fælles valuta; glæder sig over, at ECB er rede til at gøre, hvad der kræves for at redde euroen; bemærker den positive generelle reduktion af lange nationale renter – navnlig i de mest forgældede lande i euroområdet – til hidtil usete niveauer, siden krisen brød ud; bemærker, at lave renter ikke har ført til jobskabelse og vækst, og at manglen herpå udgør en trussel mod den finansielle stabilitet;
- 2. bemærker, at der i et fortsat vidt omfang i 2013 blev tyet til anvendelse af de primære markedsoperationer, nemlig de mellem- og langsigtede markedsoperationer med fuld tildeling til fast rente, af den marginale udlånsfacilitet, af likviditetsstøtte i en krisesituation (kriselikviditetsstøtte) og af indskudsfaciliteten, hvilket indikerer en vedvarende svækkelse af den pengepolitiske transmissionsmekanisme og lånemarkedet mellem bankerne i euroområdet, om end situationen blev væsentlig forbedret i forhold til de foregående år, hvilket fremgik af stabiliseringen af differencer, en gradvis normalisering på interbankmarkederne og en reduktion af Target II-ubalancerne;
- 3. er opmuntret over stabiliseringen af niveauerne af Target II-ubalancer i løbet af 2013;

understreger, at Target II-afregningssystemet har spillet en afgørende rolle i at bevare euroområdet finansielle system intakt;

4. er fortsat dybt bekymret over, at den økonomiske aktivitet stadig er svag med negativ BNP-vækst i euroområdet i 2013 for andet år i træk med en svag BNP-vækst i de første tre kvartaler af 2014 og med høj arbejdsløshed i mange medlemsstater i euroområdet i et omfang, som truer stabiliteten i euroområdet og undergraver den folkelige og politiske støtte til det europæiske projekt;
5. understreger sin bekymring over, at inflationsraten i euroområdet har været konstant faldende siden 2011 med interne forskelle i medlemsstaternes inflationsrater; understreger den betydelige kløft, som i øjeblikket ses mellem ECB's udtrykkelige målsætning om at holde inflationsraterne under, men tæt på 2 % på mellemlang sigt og de aktuelle inflationsrater, der er tæt på nul eller endda under nul i flere medlemsstater i euroområdet; er bekymret over, at de aktuelle deflationstendenser som erkendt af formanden for ECB kan føre til, at de mellemlange og langsigtede inflationsforventninger ikke længere er fast forankrede,
6. erkender, at den løbende tilpasning af balancerne i den finansielle og ikke-finansielle sektor sammen med høj arbejdsløshed fortsat var med til at lægge en dæmper på den økonomiske aktivitet i euroområdet i 2013;
7. holder nøje øje med eventuelle deflationsrisici; minder om, at en inflationsrate tæt på nul i euroområdet hæmmer pengepolitikens effektivitet; er klar over, at ECB anser den meget lave inflation for at være resultatet af kortsigtede virkninger, og håber, at den mellemfristede målsætning vil blive opfyldt uden en deflationær fase; bemærker imidlertid, at inflationsprognoserne for 2015 og 2016 er blevet nedjusteret yderligere af ECB (med mellem 0,1 % og 0,2 %);
8. påpeger, at den inflation under målsætningens niveau, der forventes for de kommende år, vil påvirke programmerne til nedbringelse af gælden i flere medlemsstater;
9. påpeger, at det – med udsigten til flere lempelige politikker, såsom kvantitativ lempelse, og under hensyntagen til de aktuelle retlige udfordringer vedrørende OMT-programmet – er afgørende, at sikre juridisk klarhed og retssikkerhed, således at disse instrumenter kan gennemføres effektivt;
10. understreger, at lave låneomkostninger for medlemsstaterne ledsages af stigende offentlig gæld, som i mange tilfælde ligger tæt på eller over 100 % af BNP, og advarer mod, at en ny krise kan føre til en revurdering af risiciene fra finansmarkedernes side;
11. påpeger, at ECB i de prognoser, som blev offentliggjort i 2013, ikke havde forventet den aktuelle konjunktur med flad vækst og meget lav inflation og endda tegn på deflation; opfordrer på denne baggrund på ny til, at de nuværende prognoser om stærkere økonomisk vækst og højere inflation i 2015 og 2016 læses med forbehold;
12. mener, at dårlige balancer ikke udelukkende påvirker banker, men også har en negativ dominoeffekt i forhold til virksomheder og andre aktører i den private sektor, idet mangel på kapital og finansiering hæmmer en virksomheds evne til at forblive

konkurrencedygtig, vokse og i sidste ende opretholde og skabe arbejdspladser;

13. mener, at det er yderst vigtigt at skabe betingelserne for et opsving i både de offentlige og private investeringer i euroområdet under hensyntagen til, at der endnu ikke er sket en stigning i investeringerne, til trods for at ECB har fortsat sin indsats for at opretholde gunstige finansieringsbetingelser; opfordrer i denne forbindelse medlemsstaterne til at arbejde på de underliggende årsager til den finansielle fragmentering, såsom divergerende risikostrukturer, der gør udlån mere omkostningsfuldt i de respektive lande; opfordrer desuden medlemsstaterne til at gennemføre de strukturreformer, der kræves for at genskabe et gunstigt erhvervsmiljø, navnlig ved at efterkomme de landespecifikke henstillinger;
14. opfordrer ECB til i forbindelse med sin politik om udvidelse af balancen at overveje at opkøbe EIB-projektobligationer, som finansierer nogle af de mest produktive investeringer i euroområdet, navnlig fra de projekter, som Kommissionen efter en cost-benefit-analyse har udvalgt som dem, der giver europæisk merværdi, især TEN-T-projekter inden for energi og transport og projekter vedrørende det digitale indre marked;
15. noterer sig, at ECB's formand, Mario Draghi, i sin tale ved det årlige centralbanksymposium i Jackson Hole den 22. august 2014 fastslog, at der er behov for foranstaltninger på begge sider af økonomien og påpegede følgende: at de samlede efterspørgselspolitikker skal ledsages af nationale strukturreformer og -politikker, at pengepolitikken på efterspørgselsiden kan og bør spille en central rolle, hvilket i øjeblikket indebærer en lempelig pengepolitik i en længere periode, at der er mulighed for, at finanspolitikken kan spille en større rolle sideløbende med pengepolitikken, men at den offentlige gælds holdbarhed skal tages med i betragtning, og at der ganske vist er behov for en reformering af de offentlige investeringer for at udløse yderligere private investeringer og lette strukturreformer, men at der også må lægges vægt på passende finanspolitiske foranstaltninger;
16. er enig med ECB's formand, Draghi, i, at den eksisterende fleksibilitet i reglerne for stabilitets- og vækstpakten kunne udnyttes bedre til at gøre noget ved den svage genopretning og give plads til de omkostninger, der er forbundet med de nødvendige strukturreformer;
17. er enig med ECB's formand, Draghi, i, at der er mulighed for at opnå en mere vækstvenlig sammensætning af finanspolitikken og lette skattebyrden på en budgetneutral måde;
18. er enig med ECB's formand, Draghi, i, at der sandsynligvis også er behov for supplerende foranstaltninger på EU-plan for både at sikre en hensigtsmæssig samlet position og et stort offentligt investeringsprogram;
19. bemærker, at ECB foruden en sænkning af sine officielle rentesatser og en forøgelse af antallet af sine markedsoperationer har vedtaget innovative instrumenter såsom målrettede langfristede markedsoperationer (TLTRO'er) og nye kommunikationsstrategier såsom "forward guidance";

20. mener, at transmissionsmekanismen ikke fungerer efter hensigten, og at de pengepolitiske redskaber, som ECB har anvendt, siden krisen brød ud, nok har tilvejebragt en kærdkommen lettelse på trængte finansielle markeder, men at de ikke i sig selv kan være effektive for så vidt angår bekæmpelse af finansiell fragmentering, stimulering af vækst eller forbedring af situationen på arbejdsmarkedet; tilskynder ECB til at sikre, at dens politikker i højere grad tilgodeser realøkonomien, navnlig for så vidt angår SMV'er;
21. mener, at de positive virkninger af afgørelser om at sænke ECB's officielle rentesatser er begrænsede, idet de pengepolitiske transmissionsmekanismer er alvorligt svækkede; påpeger, at meget lave rentesatser fører til forvridninger i erhvervssektoren på lang sigt og kan vise sig at være til skade for private opsparinger og pensionsordninger;
22. glæder sig over de foranstaltninger, som ECB bebudede i juni 2014, og som har til formål at styrke den måde, hvorpå den pengepolitiske transmissionsmekanisme fungerer; konstaterer, at målrettede langfristede markedsoperationer for første gang etablerer en forbindelse mellem bankers udlån til den ikkefinansielle private sektor og det refinansieringsbeløb, som bankerne kan kræve; håber på, at resultatet af gennemgangen af aktivernes kvalitet vil fremme europæiske bankers anvendelse af målrettede langfristede markedsoperationer og dermed fremme overførslen af likviditet til realøkonomien;
23. noterer sig, at ECB har meddelt, at den vil købe værdipapirer med sikkerhed i aktiver (ABS) og dækkede obligationer for at styrke den kreditlæmpende virkning af målrettede langfristede markedsoperationer; understreger, at sådanne interventioner på ABS-markedet bør være betydelige nok til at have en indvirkning på udlånsrenten til SMV'er og reducere fragmenteringen, samt at de skal foretages på en gennemsigtig måde, som ikke skaber urimeligt store risici for ECB's balance;
24. understreger sin bekymring over den betydelige fragmentering af lånebetingelserne for SMV'er i alle landene i euroområdet såvel som over den eksisterende kløft mellem de finansieringssatser, som beviliges til SMV'er, og dem som beviliges til større virksomheder; fastholder, at disse langvarige problemstillinger ikke er blevet behandlet hensigtsmæssigt i de seneste foranstaltninger, som ECB har bebudet for at fremme bankernes udlån, og at ECB bør undersøge de underliggende faktorer, der hindrer SMV'er i at få adgang til lån; opfordrer ECB til at undersøge, om denne kløft har nogen korrelation med koncentration i banksektoren;
25. understreger, at ECB's balance, med de foranstaltninger, der blev bebudet i juni og september 2014, forventes at vende tilbage til den størrelse, som den havde i begyndelsen af 2012; bemærker, at denne planlagte forøgelse kræver stor årvågenhed fra ECB's side med hensyn til de kreditrisici, som banken i sidste ende bærer;
26. har den holdning, at den samlede mængde implicit støtte, der er blevet udbetalt hidtil, gradvis bør inddrives igen til gavn for skatteyderne, når de normale økonomiske forhold er tilbage igen;
27. bemærker, at ECB gentagne gange har erklæret sig villig til at anvende ukonventionelle instrumenter inden for sit mandat og til at ændre størrelsen eller sammensætningen af

sine interventioner i tilfælde af en uforholdsmæssig lang periode med lav inflation; er fortsat åben for anvendelsen af yderligere ukonventionelle foranstaltninger, men understreger, at disse foranstaltninger ikke vil være tilstrækkelige uden den rette blanding af finanspolitik, investeringer og strukturreformer

28. understreger, at indvirkningen på realøkonomien af de ukonventionelle pengepolitiske foranstaltninger, som i øjeblikket finder anvendelse, på ingen måde bør overvurderes; understreger, at disse foranstaltninger har karakter af overgangsforanstaltninger og har til formål at give medlemsstaterne tid til at konsolidere deres finanspolitiske situation og gennemføre de nødvendige strukturreformer med henblik på at fremme økonomisk vækst og forbedringer på arbejdsmarkedet;
29. bemærker, at gennemførelsen af atypiske pengepolitikker over en længere periode kan forværre forvridningerne på kapitalmarkedet; anmoder ECB om at finde den rette balance mellem risikoen ved at afvikle sin lempelige pengepolitik for tidligt og de risici og omkostninger, der er resultatet af de forvridninger, som sådanne politikker kan føre med sig; anmoder derfor ECB om at kalibrere de atypiske politikker med henblik på at begrænse sådanne forvridninger;
30. minder om, at pengepolitik alene ikke kan stimulere den samlede efterspørgsel, medmindre den suppleres med hensigtsmæssige finanspolitiske reformer og strukturreformer og -politikker på nationalt plan;
31. understreger, at stabile inflationsrater – som det sås i årene forud for krisen – i tråd med den af ECB fastsatte mellemfristede målsætning kan være forbundet med en ubæredygtig privat gældsdynamik, som ligger til grund for vigtigheden af at styre aktivbobler og væksten i kreditgivning, selv når prisstabiliteten er garanteret;
32. minder om, at ECB's uafhængighed i gennemførelsen af sin pengepolitik, som er forankret i traktaterne, er uundværlig for målet om at sikre prisstabilitet og holde inflationen tæt på men under 2 %; minder om, at alle regeringer og nationale offentlige myndigheder også bør afholde sig fra at anmode ECB om at gribe ind;
33. minder om, at alle medlemmer af ECB's Generelle Råd er forpligtet af de beslutninger, der træffes, og som forbliver fortrolige, med mindre der er truffet beslutning om at offentliggøre dem;
34. opfordrer ECB til at træde et skridt tilbage i sin rolle inden for Trojkaen med henblik på at styrke sin uafhængighed af politiske beslutninger;
35. minder om, at ECB i henhold til artikel 127 i TEUF, uden at dette berører dens primære mål, skal støtte de generelle økonomiske politikker i Unionen, som videre fastsat i artikel 282 i TEUF; understreger i denne forbindelse vigtigheden af den monetære dialog;
36. understreger, at der med en klar adskillelse mellem pengepolitik og finanspolitik underforstås, at de monetære myndigheder ikke bør yde støtte til institutioner, der nyder godt af likviditetstildeling, da sådanne tilskud hører under finanspolitikken;

37. beklager, at ECB har overskredet sit traktatfæstede mandat, illustreret ved de skrivelser, der blev sendt af den tidligere ECB-formand til den spanske, italienske og irske regering;
38. glæder sig over det skridt fremad, som ECB har taget ved at beslutte at offentliggøre referaterne fra sine møder, og ser frem til, at denne praksis indledes i januar 2015; glæder sig over, at der fra ECB's Styrelsesråds side er blevet reageret på dette krav, som er blevet fremsat af Parlamentet i nylige rapporter
39. mener, at centralbanker på verdensplan bør arbejde aktivt for at undgå enhver politik, der vil skabe negative afsmittende virkninger på andre; bemærker, at visse centralbanker opfordrer andre centralbanker til at påtage sig potentielle negative afsmittende virkninger af pengepolitikker, længe efter at de ensidigt har gennemført deres egne politikker;
40. mener, at de nylige oplysninger, der er kommet i offentlighedens søgelys, understreger vigtigheden af en forsigtig anvendelse af likviditetsstøtte i en krisesituation i fremtiden; understreger, at det ikke kan accepteres, at en medlemsstats banksektor igen gældsætter sig for en betydelig procentdel af sit BNP på denne måde;
41. opfordrer ECB til at fortsætte med at forbedre sin kønspolitik i sine udpegelser med henblik på at eliminere den nuværende kønskløft; glæder sig over udpegelsen af Danièle Nouy til leder af tilsynet med den europæiske banksektor, særligt på grund af hendes høje kompetencer og overbevisende CV;
42. mener, at et øget fokus på vækst og offentlige investeringer (såsom den store investeringspakke på 300 mia. EUR, der er blevet foreslået af Kommissionens formand Jean Claude Juncker) vil være et supplement til ECB's politiske bestræbelser på at øge beskæftigelse og vækst i Europa;

Finansiell stabilitet

43. glæder sig over, at den fælles tilsynsmekanisme, den første søjle i bankunionen, blev fuldt operationel den 4. november 2014; bemærker, at dette afgørende skridt fremad i den europæiske finansielle integration er blevet opnået takket være en vellykket gennemførelse af det forberedende arbejde, herunder gennemgangen af aktivernes kvalitet; takker ECB for at sætte sin troværdighed ind på at støtte det europæiske banksystem; understreger, at ECB's tilsynsfunktioner og pengepolitiske funktioner ikke må blandes sammen;
44. bemærker, at den gennemgang af aktivernes kvalitet og den stresstest, som Den Europæiske Banktilsynsmyndighed (EBA) har gennemført i samarbejde med den fælles tilsynsmekanisme, har afsløret fortsatte skrøbeligheder i det europæiske banksystem; håber, at resultaterne har taget tilstrækkeligt hensyn til alle risici med henblik på at undgå en "japanificering" af bankvirksomheden i Europa og en udstedelse af "evergreen"-lån, som er umulige nogensinde at tilbagebetale;
45. mener, at ECB har et kæmpe ansvar for at sikre, at fremtidige rekapitaliseringer af

banker foretages gennem bail-in-ordningen, når adgang til markedet er vanskelig eller umulig;

46. opfordrer ECB til i sit daglige virke at sikre, at der er en fuldstændig afgrænsning mellem pengepolitikken og dens rolle som banktilsyn;
47. understreger, at den fælles tilsynsmekanisme har til formål at sikre tillid til euroområdet banksektor og dermed finansiell stabilitet; minder om, at den nye fælles tilsynsmekanismes demokratiske ansvarlighed over for Europa-Parlamentet er afgørende for at sikre den nye tilsynsordnings troværdighed; fremhæver derfor vigtigheden af den interinstitutionelle aftale mellem Parlamentet og ECB fra november 2013 om de praktiske aspekter ved udøvelsen af demokratisk ansvarlighed i forbindelse med den fælles tilsynsmekanisme og ved den fulde gennemførelse heraf;
48. støtter ideen om, at europæisk lovgivning bør bevæge sig i retning af at adskille de mere risikofyldte investeringsaktiviteter fra traditionel bankvirksomhed med henblik på at gøre bail-in mere pålidelig og effektiv;
49. er af den opfattelse, at de seneste stresstest giver et klart billede af begrænsningerne ved den nuværende interinstitutionelle ramme, eftersom et scenarie med deflation ikke indgik i de pågældende stresstest, selv om sådanne deflationsrisici langt fra er udokumenterede;
50. bemærker, at banker i euroområdet trods relativt lav rentabilitet støt er blevet ved med at styrke deres kapitalpositioner gennem en kombination af kapitalforøgelser og reduktioner i risikovægtede aktiver samt offentlig støtte; anerkender, at der i flere tilfælde blev foretaget kapitalforhøjelser i forbindelse med finansielle støtteprogrammer fra medlemsstaterne;
51. udtrykker bekymring over, at mange banker i euroområdet fortsat er afhængige af finansiering fra centralbanker; anser det for afgørende at oprette en velreguleret kapitalmarkedsunion med henblik på at mindske euroområdets økonomiers uforholdsmæssigt store afhængighed af banksystemet;
52. påpeger, at konsolidering af god forvaltning i banker øger tilliden til banksektoren og dermed også bidrager til finansiell stabilitet;
53. påpeger, at de aktiviteter, der er forbundet med statsobligationer, fortsat er en vigtig kilde til profit for banker i euroområdet, selv om udlån til den ikkefinansielle private sektor fortsat er træg; mener, at det tekniske og lovgivningsmæssige arbejde om de risici, der er forbundet med statsgæld, bør fremskyndes; opfordrer ECB til at advare de banker, som fortsat øger deres beholdninger af statsobligationer, mens de reducerer kreditten til den private sektor;
54. glæder sig over Kommissionens lovforslag om en reform af strukturen i bankvæsenet; bemærker, at der allerede er gennemført lignende reformer i adskillige medlemsstater; opfordrer ECB til at samarbejde med de andre relevante institutioner for at nå frem til en bæredygtig strukturreform på EU-plan, som gør en ende på tilskud til store finansielle institutioners handelsaktiviteter og skaber lige konkurrencevilkår for

finansielle tjenester;

55. minder om, at den fælles afviklingsmekanisme (SRM), den anden søjle i bankunionen, vil træde i kraft i begyndelsen af 2015; understreger behovet for at forsætte udviklingen af den tredje søjle i bankunionen;
56. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen og til Den Europæiske Centralbank.

3.12.2014

UDTALELSE FRA UDVALGET OM BESKÆFTIGELSE OG SOCIALE ANLIGGENDER

til Økonomi- og Valutaudvalget

om Den Europæiske Centralbanks årsberetning for 2013
(2014/2157(INI))

Ordfører for udtalelse: David Casa

FORSLAG

Udvalget om Beskæftigelse og Sociale Anliggender opfordrer Økonomi- og Valutaudvalget, som er korresponderende udvalg, til at optage følgende forslag i det beslutningsforslag, det vedtager:

1. erkender, at arbejdsløshedsniveauet i EU var på sit højeste i 2013, og at den generelle økonomiske situation fortsat er meget vanskelig; bemærker, at der ifølge Kommissionens forårsprognose 2014 var en stigning i arbejdsløsheden fra 11,3 % ved udgangen af 2012 til 12,1 % i tredje kvartal af 2013; noterer sig endvidere med stor bekymring situationen i euroområdet, hvor arbejdsløsheden steg fra kritiske 11,3 % ved udgangen af 2012 til ca. 11,9 % ved udgangen af 2013 med risiko for, at den holder det høje niveau på 11,8 % i 2014; understreger, at forskellene mellem medlemsstaternes generelle arbejdsløshed og ungdomsarbejdsløshed udgør en stor risiko for både EU's økonomiske stabilitet og europæiske sociale samhørighed; understreger, at Kommissionen i sin meddelelse af 2. juni 2014 "Det Europæiske Semester 2014: Landespecifikke henstillinger – Vækstskabelse" (COM(2014)0400) anerkendte, at "det høje arbejdsløshedsniveau og niveauet for social nød udhuler EU's menneskelige og sociale kapital og nødvendiggør en resolut indsats over tid"; bemærker, at manglende foranstaltninger eller etablering af et gunstigt miljø, hvor investering og vækst fremmes, kan føre til udbredt recession;
2. noterer sig de store forskelle i arbejdsløsheden medlemsstaterne imellem med tal, der svinger fra 5 % i Tyskland til 24 % i Spanien; noterer sig ligeledes, at tallene for ungdomsarbejdsløsheden er endnu højere;
3. finder det beklageligt, at beskæftigelsesfrekvensen for unge mennesker faldt fra 37 % i 2008 til blot 32 % i første kvartal af 2014, og at mere end 40 % af de unge arbejdstagere er ansat på en midlertidig kontrakt, mens næsten 25 % arbejder på deltid;

4. noterer sig, at medlemsstater ganske vist har gennemført reformer vedrørende finanspolitisk konsolidering med henblik på at forøge investorernes tillid, men at en sådan forøgelse af tilliden ikke har udmøntet sig i vækst eller øget beskæftigelse;
5. fastslår, at den sociale situation er blevet stærkt forværret netop i kriselandene, og at de sociale uligheder er steget i to tredjedele af medlemsstaterne, siden krisen brød ud; henviser til faren for en samlet europæisk økonomisk tilbagegang grundet de asymmetriske besparelsesforanstaltninger og politiske kriser;
6. minder om, at ECB er bundet af artikel 9 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF), hvori det hedder, at "ved fastlæggelsen og gennemførelsen af sine politikker og aktiviteter tager Unionen hensyn til de krav, der er knyttet til fremme af et højt beskæftigelsesniveau, sikring af passende social beskyttelse, bekæmpelse af social udstødelse samt et højt niveau for uddannelse, erhvervsuddannelse og beskyttelse af menneskers sundhed", og at det er vigtigt at gennemføre denne horisontale bestemmelse i tilstrækkeligt omfang på alle politikområder for at nå målene i artikel 3 i traktaten om Den Europæiske Union (TEU);
7. noterer sig den let positive vækst i beskæftigelsen i visse medlemsstater i fjerde kvartal af 2013 og stigningen i lønningen pr. ansat i stort set alle medlemsstater uden for euroområdet; er dybt bekymret over, at der i nogle tilfælde ses en markant nedgang i jobkvaliteten, en stigning i usikre ansættelsesformer og en forværring af de grundlæggende arbejdstagerrettigheder; understreger, at stigninger i lønningen pr. ansat gennem bl.a. stigninger i produktivitet og investeringer kunne være et mål for medlemsstaterne i euroområdet; er dybt bekymret over den fortsatte negative økonomiske aktivitet, hvor BNP i euroområdet i 2013 faldt for andet år i træk, og over at arbejdsløsheden nåede et så højt niveau, at selv stabiliteten i visse medlemsstater i euroområdet var i fare; finder det stærkt beklageligt, at EU er langt fra at opnå Europa 2020-strategiens beskæftigelsesmæssige og sociale mål, og at man navnlig er bagud i forhold til fattigdomsreduktionsmålet, idet antallet af mennesker, der er ramt af fattigdom, i stedet for at falde er vokset med 10 millioner mellem 2010 og 2012;
8. erkender, at den løbende tilpasning af balancerne i den finansielle og ikke-finansielle sektor sammen med høj arbejdsløshed fortsat var med til at lægge en dæmper på den økonomiske aktivitet i euroområdet i 2013;
9. mener, at dårlige balancer ikke udelukkende påvirker banker, men også har en negativ dominoeffekt i forhold til virksomheder og andre private aktører, idet mangel på kapital og finansiering hæmmer en virksomheds evne til at forblive konkurrencedygtig, vokse og i sidste ende opretholde og skabe arbejdspladser;
10. er bekymret over, at der var et fortsat fald i den samlede beskæftigelse og også i antallet af arbejdstimer i 2013; opfordrer indtrængende ECB til at fokusere på politikker, der kan vende denne udvikling og hjælpe medlemsstaterne til at nå deres Europa 2020-beskæftigelsesmål;
11. stiller spørgsmålstejn ved ECB's anbefalinger om, at vækstfremmende finanspolitisk konsolidering på mellemlang sigt bør sikre overholdelse af finanspagten og samtidig stimulere potentiel vækst og skabe beskæftigelsesmuligheder set i lyset af meddelelsen i

Kommissionens forårsprognose 2014 om, at BNP i euroområdet faldt med 0,4 % i 2013 efter i forvejen at være faldet med 0,7 % i 2012; noterer sig, at de aktuelle politikker fortsat udelukkende fokuserer på økonomisk vækst, og minder om, at der er behov for en inklusiv, rettighedsbaseret og bæredygtig tilgang; understreger, at spredningen af vækstfordele overalt i samfundet kan øge bæredygtigheden; er af den opfattelse, at nogle af de strukturelle reformer, som ECB har slået til lyd for – navnlig arbejdsmarkedsreformer, lønnedskæring, pensionsreformer m.v. – kan resultere i de samme sammentrækkende virkninger for økonomien; opfordrer derfor ECB til at overveje at vurdere de økonomiske og sociale virkninger af sådanne politikker, inden den anbefaler dem;

12. håber, at den kredit, som ECB har bevilget de europæiske banker, bliver til gavn for realøkonomien og de virksomheder, der investerer, og at den vil skabe stabile arbejdspladser af høj kvalitet og lette den miljømæssige omstilling;
13. understreger, at pengepolitikken kan være et vigtigt værktøj til at sætte skub i EU's økonomi; mener, at ECB bør gøre brug af pengepolitikken med henblik på at skaffe likviditet til EU's realøkonomi, øge efterspørgslen og fremme kvalitetsinvesteringer og bæredygtig jobskabelse;
14. glæder sig over ECB's erkendelse af, at alle fire programlande har gjort store fremskridt med at mindske deres økonomiske ubalancer ved at afhjælpe strukturelle stivheder, især på arbejdsmarkedet;
15. noterer sig den tale, som ECB's formand holdt under det årlige centralbanksymposium i Jackson Hole den 22. august 2014; opfordrer de politiske beslutningstagere til at drage de rigtige konklusioner hvad angår penge-, budget- og strukturreformpolitikker med henblik på at skabe vækst og arbejdspladser af god kvalitet; minder om de velovervejede bemærkninger om, at "en sammenhængende strategi for nedbringelse af arbejdsløsheden nødvendigvis må omfatte både efterspørgselsiden og udbudssiden både i euroområdet og på nationalt plan, og at strategien kun kan give de ønskede resultater, hvis den er virkelig sammenhængende;
16. er bekymret over niveauet af offentlige og private investeringer i euroområdet, som fortsat er væsentlig lavere end i årene før krisen; understreger, at den årlige vækstrate fortsat er faldet, og at kredit til den private sektor ligeledes er faldet med en årlig vækstrate på -2,4 % i december 2013 sammenlignet med -0,2 % i december 2012;
17. glæder sig over reduktionerne i rentesatserne, som ECB fremlagde i maj og november 2013, og som sænkede satsen på de primære markedsoperationer til 0,25 %; er imidlertid bekymret over, at disse indgreb endnu ikke har medført den ønskede effekt for så vidt angår øget beskæftigelse og jobskabelse;
18. bemærker, at medlemsstaternes finanspolitiske konsolidering har skabt en vækstdæmpende effekt og et fald i beskæftigelsen i den offentlige sektor, der har medvirket til den igangværende nedgang i beskæftigelsen inden for andre sektorer af økonomien;
19. mener, at der bør fokuseres mere på samlede efterspørgselspolitikker for at bekæmpe de

stigende arbejdsløshedsniveauer i Europa; bemærker, at finanspolitiske konsolideringspolitikker ikke har produceret de ønskede resultater;

20. mener, at et øget fokus på vækst og offentlige investeringer (såsom den store investeringspakke på 300 mia. EUR, der er blevet foreslået af Kommissionens formand Jean Claude Juncker) vil være et supplement til ECB's politiske bestræbelser på at øge beskæftigelse og vækst i Europa;
21. er på baggrund af de fremtidige demografiske ændringer og ændringerne i den globale økonomi overbevist om, at fokus – hvis EU skal være konkurrencedygtigt hen over de næste generationer – bør rettes mod skabelsen af arbejdspladser af høj kvalitet, samtidig med at vores sociale models integritet opretholdes;
22. noterer sig ECB's henvisning til Kommissionens opfordring til fortsat forbedring af den institutionelle udformning af Den Økonomiske og Monetære Union (ØMU) og gentager i denne forbindelse ECB's henvisning til Kommissionens opfordring til forudgående samordning af større økonomiske reformplaner sammen med sociale konsekvensvurderinger; opfordrer til, at en sådan koordinering støttes af en omfattende forudgående og efterfølgende analyse af indvirkningen på sociale aspekter og kønsaspekter; understreger, at dette kun bør gøres på en måde, der sikrer demokratisk ansvarlighed og gennemsigtighed; mener, at muligheden for at udvikle automatiske stabiliseringsmekanismer for hele ØMU-området til at håndtere symmetriske og asymmetriske økonomiske chok som et middel til opretholdelse af social samhørighed, støtte intern efterspørgsel og styrke den fælles valutas modstandsdygtighed bør overvejes; understreger vigtigheden af en fremskyndelse og gennemførelse af bankunionen; bemærker, at en godkendelse af de tre søjler i bankunionen og gennemførelse af de nye regler for kreditinstitutter og forsikringsselskaber kan bidrage til at genskabe tilliden til den europæiske finanssektors modstandsdygtighed; gentager sit synspunkt om, at omkostningerne ved bankinstitutioners konkurser bør dækkes af banksektoren selv;
23. støtter ECB's opfordring til ovennævnte fortsatte forbedring af ØMU'ens institutionelle ramme; mener, at de største problemer, som euroområdet i øjeblikket står over for, delvist er skabt af en dysfunktionel institutionel udformning af valutaområdet; understreger, at ovennævnte forudgående koordinering af større socialpolitiske reformer bør være retfærdig og afbalanceret;
24. glæder sig over ECB's opfordring til medlemsstaterne om at presse på med arbejdsmarkedsreformer med henblik på at forbedre konkurrenceevnen, øge den potentielle vækst, skabe beskæftigelsesmuligheder, øge inklusiviteten og optimere betingelserne for virksomhedernes jobskabelse; mener, at sådanne foranstaltninger ikke bør være til skade for jobkvaliteten og føre til øget jobusikkerhed; minder om, at genoprettelsen af EU's konkurrenceevne gennem en uforholdsmæssigt stor justering af enhedslønomkostningerne gennem lønreduktioner har medført en skarp udhuling af mange arbejdstageres købekraft i EU, lavere husstandsindkomster og lavere intern efterspørgsel samt sat yderligere skub i arbejdsløshed og social udstødelse, navnlig i de lande, som er hårdest ramt af krisen; understreger, at lønninger ikke blot er et middel til økonomisk justering, men frem for alt er den indkomst, som arbejdstagerne skal leve af; opfordrer ECB til at sikre, at anbefalinger inden for lønområdet ikke forøger

fattigdommen blandt personer i beskæftigelse eller lønforskellene inden for medlemsstater eller skader lavindkomstgrupper, men i stedet har til formål at gribe ind over for fragmentering af arbejdsmarkedet;

25. er af den faste overbevisning, at enhver øget fleksibilitet, der skabes gennem sådanne reformer, bør være ledsaget af en tilsvarende forøgelse af arbejdstagerrettighederne;
26. noterer sig, at mønstret for nedsat arbejdstid synes at være vendt ved udgangen af 2013, hvilket indikerer en mulig gradvis forbedring på arbejdsmarkedet; noterer sig imidlertid også, at denne forbedring endnu ikke ses på arbejdsmarkedet; understreger, at investeringer er vigtige, fordi de virker på både udbuds- og efterspørgselssiden af økonomien ved at skabe arbejdspladser, skabe husstandsindtægter og forøge skatteindtægterne samt hjælpe regeringerne med at konsolidere og forstærke væksten; gentager nødvendigheden af at vedtage investeringsfremmende politikker, reducere bureaukratiet og mindske de administrative byrder; opfordrer Kommissionen til at øge investeringsniveauet i EU med 300 mia. EUR som bebudet i Kommissionsformand Jean-Claude Junckers politiske retningslinjer; advarer om den økonomiske skade på den samlede efterspørgsel og den samfundsmæssige skade i form af forarmelse, der forårsages af intern devaluering i adskillige lande i euroområdet, og fremhæver de uheldige virkninger heraf på mellemlang sigt;
27. noterer sig resultatet af den første del af undersøgelsen om husstandes økonomi og forbrug i euroområdet og understreger vigtigheden af denne undersøgelse i forbindelse med overvågningen af euroområdets økonomiske og sociale struktur, særligt med det formål yderligere at analysere stagnationen og krisen i det indre marked; mener, at der kan foretages en undersøgelse med henblik på at identificere de personer, som lever under fattigdomsgrænsen, og de som udsættes for social udstødelse;
28. er bekymret over det fortsatte fald i inflationsraten i euroområdet siden 2011 og advarer mod den alvorlige risiko for deflation;
29. minder om, at ECB's dobbeltmandat om pengepolitik som anerkendt i traktaterne ikke kun skal sikre prisstabilitet (artikel 2 i ECB's statut), men også medvirke til at fremme bæredygtige økonomiske og sociale fremskridt samt fuld beskæftigelse (artikel 3 i TEU).

RESULTAT AF DEN ENDELIGE AFSTEMNING I UDVALGET

Dato for vedtagelse	2.12.2014
Resultat af den endelige afstemning	+: -: 0: 39 7 5
Til stede ved den endelige afstemning - medlemmer	Guillaume Balas, Brando Benifei, Vilija Blinkevičiūtė, Enrique Calvet Chambon, Ole Christensen, Martina Dlabajová, Lampros Fountoulis, Marian Harkin, Danuta Jazłowiecka, Agnes Jongerius, Rina Ronja Kari, Ádám Kósa, Agnieszka Kozłowska-Rajewicz, Zdzisław Krasnodębski, Kostadinka Kuneva, Jérôme Lavrilleux, Jeroen Lenaers, Verónica Lope Fontagné, Javi López, Thomas Mann, Dominique Martin, Anthea McIntyre, Elisabeth Morin-Chartier, Emilian Pavel, Terry Reintke, Sofia Ribeiro, Maria João Rodrigues, Claude Rolin, Sven Schulze, Siôn Simon, Jutta Steinruck, Romana Tomc, Yana Toom, Ulrike Trebesius, Ulla Tørnæs, Marita Ulvskog, Jana Žitňanská
Til stede ved den endelige afstemning – stedfortrædere	Daniela Aiuto, Maria Arena, Georges Bach, Deirdre Clune, Karima Delli, Tania González Peñas, Paloma López Bermejo, António Marinho e Pinto, Edouard Martin, Joachim Schuster, Helga Stevens, Neoklis Sylikiotis, Monika Vana
Til stede ved den endelige afstemning – stedfortrædere (forretningsordenens art. 200, stk. 2)	David Coburn

RESULTAT AF DEN ENDELIGE AFSTEMNING I UDVALGET

Dato for vedtagelse	21.1.2015
Resultat af den endelige afstemning	+: 39 -: 10 0: 8
Til stede ved den endelige afstemning - medlemmer	Gerolf Annemans, Hugues Bayet, Pervenche Berès, Udo Bullmann, Esther de Lange, Fabio De Masi, Anneliese Dodds, Markus Ferber, Jonás Fernández, Elisa Ferreira, Sven Giegold, Neena Gill, Sylvie Goulard, Roberto Gualtieri, Brian Hayes, Gunnar Hökmark, Danuta Maria Hübner, Petr Ježek, Othmar Karas, Georgios Kyrtsos, Alain Lamassoure, Philippe Lambert, Werner Langen, Sander Loones, Bernd Lucke, Olle Ludvigsson, Ivana Maletić, Notis Marias, Marisa Matias, Costas Mavrides, Bernard Monot, Luděk Niedermayer, Patrick O'Flynn, Stanisław Ożóg, Alfred Sant, Molly Scott Cato, Peter Simon, Renato Soru, Theodor Dumitru Stolojan, Kay Swinburne, Paul Tang, Sampo Terho, Michael Theurer, Ramon Tremosa i Balcells, Ernest Urtasun, Marco Valli, Tom Vandenkendelaere, Cora van Nieuwenhuizen, Miguel Viegas, Jakob von Weizsäcker, Steven Woolfe, Pablo Zalba Bidegain
Til stede ved den endelige afstemning – stedfortrædere	Mady Delvaux, Thomas Mann, Siegfried Mureşan, Eva Paunova, Antonio Tajani